

Datum van
inontvangstneming

:

16/08/2022

Zaak C-279/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

22 april 2022

Verwijzende rechter:

Fővárosi Törvényszék (hoofdstedelijke rechtbank Boedapest, Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 februari 2022

Verzoekende partij:

CH

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling bezwaren van de nationale belasting- en douanediens, Hongarije)

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Administratief beroep tegen een besluit van de belastingdienst waarbij is vastgesteld dat er sprake is van een belastingschuld met betrekking tot de inkomstenbelasting en de premies ziektekostenverzekering en waarbij een fiscale boete en vertragingsrente zijn opgelegd.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de verwijzing

Toepassing van artikel 2 van richtlijn 2013/34/EG

Artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 2 van richtlijn 2013/34/EU aldus worden uitgelegd dat binnen de werkingssfeer ervan geen particuliere belastingplichtigen vallen, maar enkel de vennootschappen en andere ondernemingsvormen die in de bijlagen I en II bij deze richtlijn zijn vermeld?
2. Zo ja, betekent dit dan dat de bepalingen van richtlijn 2013/34/EU die verplichtingen bevatten, niet van toepassing zijn op particulieren, dat wil zeggen dat de verplichtingen die gelden voor de binnen de werkingssfeer van de richtlijn vallende ondernemingen niet rusten op belastingplichtigen die particulieren zijn en niet aan deze belastingplichtigen kunnen worden tegengeworpen bij het onderzoek naar hun fiscale verplichtingen?
3. Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, strookt het dan met de boekhoudkundige basisbeginselen en met het doel en de functie van de publicatieplicht, neergelegd in de artikelen 4, 30 en 33 van richtlijn 2013/34/EU, alsook met het recht op een eerlijk proces, dat als algemeen rechtsbeginsel is verankerd in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met de fundamentele beginselen van rechtszekerheid en evenredigheid, dat de belastingdienst van een lidstaat een belastingschuld van een belastingplichtige particulier vaststelt op basis van de wet op de boekhouding, enkel omdat de belastingplichtige heeft verzuimd de volledige boekhouding van een van de belastingplichtige onafhankelijke handelsvennootschap ter beschikking van de belastingdienst te stellen om aan te tonen dat hij in het belang van die vennootschap, in zijn hoedanigheid van werkgever, bedragen in contanten heeft gebruikt die hij in het kader van zijn werkzaamheden volgens de instructies of in opdracht heeft beheerd, en de belastingdienst de belastingplichtige derhalve het ontbreken van documenten aanrekenet waarover hij om objectieve redenen niet had moeten of kunnen beschikken, gezien het feit dat jaarrekeningen openbaar toegankelijk zijn vanwege de publicatieplicht die op de vennootschappen rust?
4. Moeten de bepalingen van richtlijn 2013/34/EU, in het bijzonder de overwegingen en de artikelen 4, 6, 30 en 33 ervan, aldus worden uitgelegd dat de naleving van de in die artikelen neergelegde verplichtingen een wettelijk vermoeden oplevert dat de gegevens in de jaarlijkse financiële overzichten in overeenstemming zijn met de boekhoudkundige basisbeginselen, in het bijzonder met het waarheidsbeginsel en het beginsel van rechtvaardiging?
5. Is het verenigbaar met de artikelen 4, 6, 30 en 33 van richtlijn 2013/34/EU, alsook met het recht op een eerlijk proces zoals neergelegd in artikel 47 van het Handvest en met het fundamentele beginsel van rechtszekerheid, dat de belastingdienst, zonder het wettelijke vermoeden van naleving van de bepalingen van richtlijn 2013/34/EU te weerleggen en zonder de inhoud van

de aangifte te onderzoeken, de door de vennootschap gepubliceerde jaarrekening niet aanvaardt als bewijs van de daarin opgenomen gegevens, en daarbij stelt dat die jaarrekening op zichzelf onvoldoende bewijs oplevert dat die gegevens betrouwbaar zijn, en met name onvoldoende bewijs dat de belastingplichtige de door hem opgenomen geldsommen aan de vennootschap heeft terugbetaald, maar dat daarvoor de volledige boekhouding van de vennootschap nodig is?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad, overwegingen 4 en 57 en artikelen 1, 4, 6, 30 en 33.

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 47

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (wet nr. C van 2000 op de boekhouding), §§ 2, 12 en 165 tot en met 168.

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (wet nr. CXVII van 1995 op de inkomstenbelasting), artikelen 1 en 28.

Adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (algemeen wetboek nr. XCII van 2003 inzake fiscaal procesrecht; hierna: „oud algemeen wetboek fiscaal procesrecht”), artikelen 44 en 47.

AZ adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (wet nr. CL van 2017 inzake fiscaal procesrecht; hierna: „nieuw algemeen wetboek fiscaal procesrecht”), artikel 78.

AZ adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (wet nr. CLI van 2017 tot regeling van de belastingdienst), artikelen 98 en 99.

Summier overzicht van de feiten en de procedure

- 1 Op 31 juli 2014 heeft verzoeker een arbeidsovereenkomst gesloten met K. Kereskedőház Kft. (hierna: werkgever). In het kader van die arbeidsverhouding was verzoeker in de periode van 1 januari tot en met 28 augustus 2015 gemachtigd om transacties te verrichten vanaf de bankrekening van de werkgever, zodat hij onder meer gemachtigd was om contant geld van die rekening op te nemen.

- 2 Na beëindiging van deze arbeidsverhouding heeft de werkgever verklaard dat er /// tussen hem en verzoeker over en weer geen kredieten en schulden bestonden /// was verstrekt aan verzoeker en er geen schuldvordering jegens deze bestond. Deze verklaring is door de bedrijfsleider van de werkgever bevestigd, welke bevestiging is opgenomen in het aan de verwijzende rechter voorgelegde bewijs.
- 3 Vervolgens heeft de Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága (belastingdienst van Boedapest-Noord, ressorterend onder de nationale belasting- en douanedienst, Hongarije; hierna: belastingdienst) een controle uitgevoerd bij de werkgever.
- 4 Aangezien de bewijsstukken van de kapitaalbewegingen op de bankrekening van de werkgever niet beschikbaar waren, heeft de belastingdienst op 10 november 2018 ook bij verzoeker een controle achteraf verricht met betrekking tot de inkomstenbelasting en de premies ziektekostenverzekering. Dit heeft geleid tot de vaststelling van een belastingschuld en de oplegging aan verzoeker van een overeenkomstige fiscale boete alsmede verdragingsrente.
- 5 In haar besluit heeft de belastingdienst vastgesteld dat verzoeker, ondanks herhaalde verzoeken tijdens de controle, geen bewijsstukken had overgelegd waaruit bleek dat de door hem opgenomen bedragen in het belang van de werkgever waren gebruikt, en dat zij deze bewijzen evenmin anderszins heeft kunnen verkrijgen.
- 6 De belastingdienst heeft erkend dat de bepalingen van de wet op de boekhouding inzake de afgifte en bewaring van bewijsstukken niet van toepassing zijn op particulieren. De verplichting tot bewaring van de documenten op grond van zowel het oude als het nieuwe wetboek fiscaal procesrecht omvat evenwel de bewijsstukken betreffende de afrekening met de werkgever, zodat verzoeker in het bezit moest zijn van die documenten.
- 7 Bij gebreke van dergelijke documenten heeft de belastingdienst het verschil tussen de opnames in contanten enerzijds en de betalingen die verzoeker in 2015 heeft verricht vanaf de bankrekening van zijn werkgever alsmede de door verzoeker in contanten betaalde facturen anderzijds, welk verschil heeft geleid tot een stijging van de door verzoeker voor die periode aangegeven inkomsten, belast als “overige inkomsten”.
- 8 Nadat verzoeker bezwaar had ingediend, heeft verweerster dit besluit gehandhaafd.
- 9 Verzoeker heeft tegen laatstgenoemd besluit beroep ingesteld op grond dat verweerster niet had voldaan aan haar verplichting om de feiten op te helderen en de bewijzen te beoordelen.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 10 Volgens verzoeker moeten de bewijsstukken met betrekking tot de afrekening met de werkgever overeenkomstig de bepalingen van de wet op de boekhouding in het bezit van de werkgever zijn. In dit verband legt het bestreden besluit de bewijslast ten onrechte op verzoeker, aangezien de bewijslast krachtens artikel 98 van de wet tot regeling van de belastingdienst slechts op verzoeker kan rusten indien hij in aanmerking komt voor een belastingvermindering of een belastingvrijstelling. In dat geval moest echter worden aangetoond, dat de ontvangen gelden geen inkomsten vormden die als inkomsten van de belastingplichtige konden worden beschouwd. Bovendien is de belastingdienst volgens artikel 99 van de van de wet tot regeling van de belastingdienst verplicht een grondig onderzoek te verrichten naar de feiten, met inbegrip van die welke de belastingplichtige ten goede komen.
- 11 Verweerster, die de inhoud van het besluit heeft bekrachtigd, verwijst naar de rechtspraak van de Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije), naar de bepalingen van de wet op de boekhouding betreffende de afgifte en bewaring van bewijsstukken, en naar de bepalingen van de wet op de inkomstenbelasting betreffende de bewijslast bij een beroep op de bijzondere bepaling inzake belastingvermindering of bij een verzoek om belastingvermindering.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 12 De verwijzende rechter verklaart dat het onderhavige geding onder meer betrekking heeft op de verdeling van de bewijslast met betrekking tot de vastgestelde belastingschuld en op de rechtsgrondslag daarvoor.
- 13 Volgens deze rechterlijke instantie zijn van de specifieke bepalingen waarop verweerder zich beroept en die in voorkomend geval de bewijslast bij verzoeker leggen, in casu alleen de bepalingen van de wet op de boekhouding relevant. Deze wet zet echter een aantal voorschriften van de Unie op het gebied van de boekhouding, met name de bepalingen van richtlijn 2013/34, om in nationaal recht en heeft dus betrekking op een geharmoniseerd rechtsgebied. De verwijzende rechter is dan ook van oordeel dat, om in de onderhavige zaak uitspraak te kunnen doen, deze bepalingen van Unierecht uitlegging behoeven, welke uitlegging behoort tot de bevoegdheid van het Hof van Justitie. Zij verwijst in dit verband naar de arresten van 6 oktober 1982, Cilfit (283/81, EU:C:1982:335), 13 januari 2022, MARCAS MC (C-363/20, EU:C:2022:21), en 26 februari 2013, ██████████ (C-617/10, EU:C:2013:105, punten 29 en 30).
- 14 Volgens de verwijzende rechter is de uitlegging van de werkingssfeer van de wet op de boekhouding en richtlijn 2013/34 en de bepaling van het doel en de functie van de betrokken boekhoudkundige stukken, van invloed op de op de verzoeker rustende bewijslast, dat wil zeggen, op de gegrondheid van de zaak. Aan de voor de inleiding van de prejudiciële verwijzingsprocedure noodzakelijke voorwaarde dat de vraag relevant is, is dus voldaan. Hoewel het Hof van Justitie de inhoud en toepassing van het rechtszekerheidsbeginsel, het recht op een eerlijk proces en de

toepassing in verschillende zaken heeft onderzocht, heeft het zich over deze kwestie nog niet uitgesproken in het licht van de benadering die in onderhavige zaak in de prejudiciële vragen is gevolgd.

- 15 De verwijzende rechter verklaart voorts dat ook de incoherenties tussen de administratieve praktijk en de nationale rechtspraak een prejudiciële verwijzing rechtvaardigen. Volgens de rechtspraak van de Kúria bewijzen de documenten waarop richtlijn 2013/34 betrekking heeft, met inbegrip van de vereenvoudigde jaarrekeningen, bij gebreke van bewijsstukken waarop de boekhouding is gebaseerd, op zich niet dat de werknemer een bepaald bedrag correct in de boekhouding heeft opgenomen.
- 16 In dit verband vraagt de verwijzende rechter zich af of de jaarrekening, gelet op het beginsel dat jaarrekeningen een getrouw beeld geven van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de vennootschap, op zichzelf als betrouwbaar bewijs kan worden beschouwd, dan wel of er een vermoeden van authenticiteit van deze jaarrekening bestaat dat in voorkomend geval door de partij die ze betwist moet worden weerlegd.